

get Midlerne, men som baade med Hensyn til sit Ydre og med Hensyn til sit Indre er en fuldkommen anden Bygning end den, for hvilken vi have haft højtidelige, detaljerede Tegninger. Jeg hørte med Interesse, hvad det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) sagde om Diæter og Befordringsudgifter. Jeg tænker med Vemod tilbage bl. a. paa en Konto med mange Bogstaver og Tal, som hed I. A. 3. m. 1. f., som var de Befordringsudgifter og Diæter, jeg i en Aarrække havde med at gøre, og kunde give en fortrinlig Illustration netop til det, som det ærede Medlem fra Roskilde fremførte med Hensyn til det, at ikke alene er det ikke altid de Personer, der efter Finansloven skulle have Pengene, som faa dem, ikke alene er det ikke altid de Formaal, til hvilke Finansloven har bevilget Pengene, de bruges til, men undertiden er det overhovedet ikke i de Dele af Etaterne, til hvilke Pengene bevilges, at de bruges.

Det er en given Ting, at Statsrevisionen, saaledes som den nu er indrettet, ikke kan komme bag om Statsregnskabets Posterings. Men det forekommer mig at være en Mangel ved det ærede Medlem fra Roskildes Fremstilling, dette, at han fremstillede det, som om det var noget isoleret. Spørgsmaalet om Statsrevisionens Forhold til Statsregnskabet og Finanslovens Posterings er et Led af det store Spørgsmaal om Forholdet mellem Administrationen og Rigsdagen. Det er et betydningsfuldt Led, men et Led. Det er et Led i dette, at vi her i Rigsdagen Dag ud og Dag ind henvende os til en overfor os parlamentarisk ansvarlig Minister, der — vi have hørt det i Dag fra den højtærede Trafikminister — betragter det som en Opgave at forsvare her de centrale Embedsmænd, der kun have Ansvar overfor ham, og hvem vi aldeles umuligt kunne komme til at faa Ram paa, fordi de overfor os ere uansvarlige. Hvis de højtærede Ministre i ringere Grad vilde betragte det som deres Forpligtelse at forsvare deres Embedsmænd her i Folketinget, hvad enten de i deres Inderste ere enige med dem eller ikke, være vi komne et langt Skridt nærmere til, at Rigsdagen virkelig havde noget Indseende ikke blot med Finansloven, men overhovedet med Administrationen i dette Land. Fra den første Tale, jeg har holdt i denne Sal, til den i Dag, som vel sagtens bliver den sidste, jeg kommer til at holde i denne Samling, har jeg gentaget dette eller givet Eksempler paa dette, at vi skabe vore Ministre par-

lamentarisk og vor Lovgivning demokratisk, men vi styres bureaukratisk her i Landet. Det kommer af, at den, som er parlamentarisk ansvarlig overfor os, eller den Samling Ministre, der er det, er ikke og kan ikke faktisk være deres Administrationers Chefer; men de have overfor os Ansvaret, og de dække deres Embedsmænd.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) yderligere dette, at jeg tror ikke paa, at en Omordning af Statsrevisionen i den Form, han antydede, vil bringe os et eneste Skridt nærmere til at komme ind i Finanslovens Hemmeligheder her paa Rigsdagen. Han fremhævede selv, at der under Jernbane- og Telegrafvæsenet findes et Kontor, som har den specielle Opgave at gaa Bevillingerne efter, og dette Kontor koster en ikke ringe Sum, 16,000 Kr., siger det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik). Det er jo ikke et ganske ringe Beløb for to enkeltstaaende Etater. Dersom noget tilsvarende skulde gennemføres for hele vort Statsregnskab, vilde det være at sætte dem, der havde Rigsdagens Revision, i Spidsen for hvad? I Spidsen for et Embedskontor. Paa ny en embedsmandig Gennemgang af Statsregnskaberne! Men denne embedsmandige Gennemgang giver jeg ikke noget for, fordi Embedsmænds Revision i Virkeligheden staaer overfor Budgetterne ganske ligesom Ministrene overfor Rigsdagen: de dække. Revisionen søger vel sagtens allerede nu selv oplyst, hvilke Overskridelser der er, og hvor de forskellige Udgifter skjule sig, men det kommer ikke længere, der bliver givet en Antegnelse, nu og da en højere Bemærkning til vedkommende Kontor, og saa glider det videre under de samme Former. Jeg tror ikke, at den Vej, som det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) antydede, er Vejen ud, og jeg ser uden ringeste Forventning paa, hvad den højtærede Regering forbereder i Retning af Ændringer i Regnskabernes Revision. Jeg tror ikke, der er nogen anden Udvej end den, at Administrationscheferne selv faa Ansvaret overfor os, saa Ministrene kunne betragte sig mere som Rigsdagens Ombud end som deres Centraladministrationers Forsvarere.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Til den ærede sidste Taler (Ivar Berendsen), der udtalte, at det nytter ikke noget, at Ministrene søge Oplysning hos deres Embedsmænd, thi det kommer ikke længere, fordi Ministeren be-